

Alanya-Selçuklu Sarayı Kazılarında Bulunan Alçı Bezeme Parçaları Üzerine Bazı Gözlemler

Z. Kenan BİLİCİ*

Selçuklu Dönemi'nden kalma anıtlar üzerinde son 30 yıldır sürdürülen arkeolojik kazılar, bu dönemin maddi kültür ortamının anlaşılabilirmesine büyük katkıları sağladığı gibi, bir ölçüde, Selçuklu yerleşmelerinin fiziki strüktürlerine ilişkin dikkat çekici bilimsel sonuçlar da getirmiştir¹.

Günümüze kalabilen anıtlar ve kazılar sonucu ortaya çıkartılan kalıntılar, bu dönemin mimari bezemesini oluşturan taş, mermer, çini, çini mozaik, tuğla, sırlı tuğla, ahşap ve duvar resmi gibi farklı yapı malzemeleri arasındaalconı örneklerinin de bulunduğu ortaya koymaktadır². Başta Konya Köşkü, Kubadabâd Sarayı, Felekabâd Sarayı ve Delice Köşkü gibi saray ve köşkler olmak üzere, bu dönemin dinî mimarlık örneklerinin önemlince bir bölümünün de raf, dolap, pencere pervazları ve şebekeleri, sanduka, seki ve mihrap gibi yapı elemanları kadar, ayrıca adeta bir duvar resmi gibi tasarlanmış zengin bezemelialconı kaplamalara sahip oldukları anlaşılmaktadır. Mihraplar hariç tutulursa, bu zengin repertuarından geriye kalabilmiş örneklerin azlığı, kuşkusuz Selçuklu Dönemi maddi kültürü adına açıklıdır.

Alanya Kalesi'nde, İçkale'nin güney-doğu köşesinde 1986-1996 yılları arasında yapılan arkeolojik kazılar sonucunda bir kalıntı halinde ortaya çıkartılan Selçuklu Sarayı'nın XIV

* Doç. Dr. Kenan Bilici, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü 06100 Sıhhiye - Ankara. E-posta: bilici@humanity.ankara.edu.tr

¹ Ne var ki, bu döneme tanıklık eden anıtların ve maddi çevrenin bugünkü durumuna bakılarak, yüzyıllardır olduğunu gibi, bugün de devam edegeilen yıkım, tahrifat ve ihmaller kadar, çeşitli bilinçsiz fiziki müdahaleler ve onarımlar sonucunda, tarihi ve estetik mesajları büyük ölçüde silinmiş bir kültür harabesinin karşısında olduğumuzu yine de vurgulamak zorundayız. Bu bağlamda, sosyal ve ekonomik tarihi henüz bütünüyle aydınlanamamış; maddi mirası bütünlüğe korunamamış ve özgün mimari düzenini koruyan pek az yapısı kalabilmiş bir dönemin kültür ve sanat tarihini yazmak bir hayli güçtür.

² Selçuklu Dönemialconıları için bk.: Y. Önge, "Malatya Ulu Camii'nde Bulunan Alçı Tezyinat", Önasya, 6/69, 1971; E. Yurdakul, "Konya-Alaeddin Camii 1971 Yılı Aylı Kazısında Yeni Buluntular", Önasya, 6/69, 1971, 6-7, 11; Ö. Bakırer, Onuç ve Ondördüncü Yüzyıllarda Anadolu Mihrapları (1976) 124-125, 174-178, 189-190, 196-198, 204-207, 223-231, 237-238; M. Önder, "Yeni Bulunan Selçuklu Devri Ejder Figürleri", Kültür ve Sanat 4, 1976, 12-16; G. Öney, Anadolu Selçuklu Mimarısında Süsleme ve El Sanatları (1978) 71-76; Ş. Yetkin, "Konya'da Yeni Bulunmuş Figürlü Stuko Süslemeler ve Anadolu Türk Mimarısındaki Devami", Sanat Tarihi Yıllığı IX-X, 1981, 353-362; B. Karamağralı, "Ereğli Şeyh Şuhabu'd-din Sühreverdi Türbe-Mescid ve Zaviyesi Sondajları", KST VII (1985) 661-667; L. Yüksel, Osmanlı Öncesi Anadolu Türk Sanatında Alçı Süsleme (12.-14. Yüzyıllar) (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi Ankara 1986); H. Karaduman, "Anadolu Medeniyetleri Müzesindeki Selçuklu Alçıları ve Düşündürdükleri", Anadolu Medeniyetleri Müzesi 1988 Yıllığı (1989) 88-115; H. Karaduman, "Anadolu Medeniyetleri Müzesindeki Selçuklu Alçılarının Buluntu Yeri Üzerine Yaptığımız Bir Araştırma ve Sonuçları", Anadolu Medeniyetleri Müzesi 1991 Yıllığı (1991) 149-164; Y. Önge, "Konya'da Yeni Bulunan Alçı Süslemeler", IX. Vakıf Haftası Kitabı (1992) 187-195; H. Karaduman, "Delice Selçuklu Köşkü Kurtarma Kazısı", MüzeKKS V (1995) 189-220, 4-5; A. Karaçağ, "Alçı Sanatı", bk.: A. U. Peker - Z. K. Bilici (ed.), Anadolu Selçukluları ve Beylikler Dönemi Uygarlığı 2 (2006) 493-505.

ve XV no.'lu mekanlarında bulunmuş³ bir grup alçı, 13. yy.'ın üretim yöntemlerini aydınlatacak nitelikte bazı önemli ayrıntılara sahiptir.

Buluntular arasındaki en yoğun grubu bordür parçaları oluşturmaktadır. Bunlar, enleri 5-6 cm. ve kalınlıkları 3-4,5 cm. arasında değişen dikdörtgen prizmal parçalardır (Res. 1-2). Bunlarla birlikte ele alınabilecek diğer örnekler ise, içbükey profilli enli silme parçalarıdır; bazlarının üzerinde kûfî ve neshî yazı kalıntıları yer almaktaysa da (Res. 3, 15), yüzeylerinde meydana gelen bozulmalar nedeniyle anlamlı bir metin elde etmek mümkün olamamıştır.

Üzerinde, baskı tekniğiyle yapılmış sekiz dilimli rozetlerin yer aldığı bordürlerin, her biri dört ya da beş sıra rozet içeren parçalar halinde ve ayrı ayrı kalıplandığı anlaşılmaktadır⁴. Kazı çalışmaları sırasında ele geçen bir köşebent parçası, bordürlerin özgün kullanımına açıklık kazandırmaktadır. Hayli tahrip olmuş vaziyette ele geçirilen bu örnek, sözkonusu bordürler ile içbükey profilli silmelerin, aynı bütün içinde ve birlikte kullanıldıklarını ortaya koymaktadır (Res. 4, 16). Bordür parçalarının yoğunluğu⁵, bu tür bir düzenlemenin, muhtemelen birbirine bitişik ve yan yana duran alçı dolap nişlerine ait olduklarını düşünürmektedir⁶. Mevcut örneklerin arka yüzlerinde kalabilmiş izlere bakılırsa, dolap nişleri, kalın bir harç tabakasıyla duvara tutturulmuş olmalıdır.

Kafes işçiliğini hatırlatan ikinci grup örnekler, sayıca az fakat önemlidir. Elimizdeki örnekler, çoğunuğu kırılarak tahrip olmuş ve geriye vaktiyle birbirine geçme yaparak geometrik kompozisyonlar meydana getirdiği anlaşılan şerit parçalarından ibarettir. Bunlar arasında, bütüne ait fikir verebilecek önemli bir örnek XIV no.'lu mekânda ele geçirilmişdir⁷ (Res. 5).

Sözkonusu parçanın özgün halini belirleyebilmek zordur. Fakat mevcut izlere bakılarak yine de bir tahminde bulunulabilir. Benzer şekilli diğer küçük fragmanlar bir kenara bırakılırsa, ele alınan örneğin üç kenarı da kırıktır; dördüncü kenar ise “haç kolu” formundadır ve içi beşgen şeklinde bir açıklıktan ibarettir. Diğer kırık kolların durumuna bakılarak, parçanın, ortada kare bir boşluk oluşturacak şekilde, mevcut kolun diğer üç kenarda da tekrarıyla elde edilen bir “haç” formu halinde bütüne tamamlandığı ileri sürülebilir. Geriye başkaca bir iz kalmamasına karşılık, anılan örneğin, vaktiyle XIV no.'lu mekânın üst katında bulunduğu anlaşılan “seyir köşkü”nün korkuluğunda kullanılmış alçı şebekelerden biri olması mümkündür. Eğer bu doğruysa, köşkün alçı korkuluğu, elimizdeki tek örnek üzerinde yapılan ölçümlere göre, her biri 23x23 cm. ebadındaki raportlar halinde yıldız-haç kompozisyonundan oluşan bir geometrik kafes şeklinde tasaranmış olmalıdır (Res. 18).

Diğer taraftan, anılan ekte, çokgen boşlukların çevresinde ince şeritler halinde çerçeveler yapıldığı görülmüş; ayrıca, boşlukların iç yüzlerinde bazı törpü izlerine de tesadüf

³ M. O. Arık, “Alanya Kalesi 1986 Yılı Kazı Çalışmaları”, KST IX.2 (1988) 368; M. O. Arık, “Alanya Kalesi, 1987 Yılı Kazı Çalışmaları”, KST X.2 (1989) 423. Sarayın VIII no.'lu mekânının güney-doğu köşesinde de bazı alçı fragmanlarına tesadüf edilmiştir. Ne var ki hayli bozuk durumdadırlar ve üzerlerinde de herhangi bir bezeme bulunmaktadır. İçkale'deki Selçuklu Sarayı'nın inşa tarihi için bk: Z. K. Bilici, “Alanya Kalesi Kazısından Çıkan Bir Duvar Çinisinin Önemi”, Adalya I, 1996, 87-94.

⁴ Bu gruptaki sağlam kalabilmiş örneklerde bakılırsa, genel olarak, her bir bordür parçasının, üzerinde dörder rozet bulunan 5 cm. eninde, 3,5 cm. kalınlığında ve 18 cm. uzunluğundaki dikdörtgen prizmal parçalar halinde ayrı ayrı kalıplanarak üretiltiği ve birbirine ulanarak bir çerçeve meydana getirdikleri anlaşılmaktadır.

⁵ Bu türden 30 parça mevcuttur.

⁶ Mevcut izlere dayanarak, sözkonusu dolap nişlerinin çerçeve profillerinin çıkartılabilmesi mümkün olmuştur (Res. 17).

⁷ Buna karşılık, stratigrafiye göre, anılan örneğin kesin surette bu mekana ait olamayacağı anlaşılmaktadır.

edilmiştir. Bu işlemin, sözkonusu boşluklara çini mozaiklerin yerleştirilmesi için yapıldığı düşünülebilir; ne var ki, kazı çalışmaları sırasında, bu boşluklara uyan aynı form ve ebatta hiçbir çini mozaik örnegine rastlanmamıştır. Bu durumda, izlerin, kalıplama sırasında oluşan fazlalıkların (çapakların) törpülenerek ortadan kaldırılması için yapılmış bir işlemle ilişkili olduğu söylenebilir.

Buluntular arasında en dikkat çekici olanlardan biri de, üçüncü grup örneklerdir. Bunların tümü de köşe parçalarıdır (Res. 6, 19). Üzerlerinde, eğik satılık derin oyma tekniğinde ve palmet-rumî kombinasyonlu kabartmalı bitkisel motiflerin işlendiği (Res. 7) bu parçaların üretimi sırasında, ahşap oyma dişi kalıpların kullanıldığı açıklır.

Mevcut parçalara bakılırsa, bunların 2.7 cm. kalınlığında ve 23x23 cm. ebadında kare formlu levhalar halinde üretiliği, ayrıca her bir levhanın ortasında da sekiz köşeli yıldız formunda geometrik kompozisyonlar oluşturan açıklıkların bulunduğu anlaşılmaktadır (Res. 20). Köşe parçalarının hepsinde gözlenen ve ancak daire ile açıklanabilecek kavisli yüzeyler de gösteriyor ki, bütüne tamamlandığında, levhaların ortası boştu. Bütün örneklerin düşey kesitlerine bakıldığından, kavisli yüzeylerin iç çeperlerinde dolaşan ince bir yiv dikkati çeker (Res. 8); bu husus, kazı çalışmaları sırasında alçılarla birlikte dağılmış ve kırık halde bulunan renkli camların (Res. 9-10) vakityle nerede ve nasıl kullanıldığına açıklık kazandırmaktadır. Öyle anlaşılıyor ki, alçı levhaların ortasındaki boşlukta, aynı yerde ele geçen ve kenarları 3 mm. kalınlığındaki ortası bombeli renkli camlar yer almaktaydı⁸ (Res. 21).

Camların alçı levhalarla birlikte kullanıldığını gösteren bu tür bir uygulama için, hiç şüphe yok ki, öncelikle ortası daire şeklinde boş dişi bir ahşap kalıp hazırlanmış olmalıdır. Mevcut parçalarda, camın oturduğu yivin alçının iç kenarındaki kavş takip ettiğine bakılırsa, bombeli cam, ahşap kalıptaki boşluğa ters olarak yerleştiriliyor; üzerine cam ile aynı çapta bir silindir obje konulmak suretiyle hazırlanan kaliba alçı döküldüğünde camın içi de boş kalıyordu⁹.

Alçı levhaların arka yüzlerindeki harç kalıntıları, bunların vakityle duvarlara monte edilmiş olarak kullanıldığını ortaya koymaktadır. Buna karşılık, bütün bir duvar yüzeyinin bu tür bir uygulamaya konu edildiği yine de düşünülemez; kazılar sırasında, çinilerle birlikte ele geçirilmiş olmaları, bunların, muhtemelen, yıldız-haç kompozisyonu şeklindeki çini duvar kaplamalarının üst kenarı boyunca tek sıra halinde sıralanan bir bordür olarak kullanılmış olabileceklerini düşündürmektedir¹⁰.

Kazı çalışmaları sırasında ele geçen diğer alçılar arasında en dikkat çekici olanları¹¹,

⁸ Nisbeten sağlam kalmış kavisli örnekler üzerinde yapılan ölçümler, camların olası çaplarının 14 cm. olduğunu ortaya koymustur. Bu ölçü, alçların iç yüzlerinde 3 mm. kalınlığındaki kavisli yivler de dikkate alınırsa, camların kare levhaların ortasındaki dairesel boşluğu oturduğunu göstermektedir.

⁹ Herhalde, hazırlanan alçı levhanın ahşap kalıptan kolaylıkla çıkartılması için, başlangıçta kalının üzerine yağ sürülmektedir.

¹⁰ Doğrusu istenirse bu türden bir uygulamanın benzeri yoktur. Bilindiği üzere, alçı ve camın birlikte kullanıldığını gösteren tek örnek, 12. yy.'in sonlarından Konya - Hoca Hasan Mescidi'dir; binanın alçı şebekeli pencere içliklerinde kullanılan camların alçaya yerleştirilmiş şekli, Alanya örneklerindeki gibidir. Bk.: Y. Önge, "Konya'da Yeni Bulunan Alçı Süslemeler", IX. Vakıf Haftası Kitabı (1992) 187-195. Ne var ki, Alanya örnekleri, pencere içlikleri değildir. Ele geçen örnekler, burada farklı ve ünik bir uygulama ile karşı karşıya bulundugumuzu göstermektedir.

¹¹ Alçı buluntular arasındaki küçük bir örneğe de özellikle işaret edilebilir. Baskı tekniğinde yapılmış bu örnek, rumî kıvrımlarını andıran bitkisel motiflerden oluşan bir dekora sahiptir; motiflerin arasında, kanatlarını açmış bir tavuskuşu (?) figürünün varlığı hissedilmektedir (Res. 11), yüzey bir hayli bozulduğu için kesin bir sonuca varmak mümkün görünmemektedir. Sözkonusu örnegin bir kösesinde, etrafı noktalı bezemeli bir kavis dikkati çeker. Bu husus, anılan parçanın, Konya-Alâeddin (Kılıç Arslan) Köşkü'ne ait alçı örneklerinde ya da Kubadabâd-

hiç şüphe yok ki, Selçuklu Dönemi'nde pek az örnekte karşılaşılan bir grup boyalı örnektir¹².

Birkaç parça kırıktan meydana gelen ve mümkün olduğu kadar bir araya getirilerek tamamlanmaya çalışılan bir örnek üzerinde, yine aynı yerde ele geçen bordürlerde de tesadüf edilen dilimli rozet motifleri ile oluşturulmuş geometrik bir düzenlemenin yer aldığı görülmektedir (Res. 12-13); rozetlerin aralarında, T formlu ve içleri kırmızı boyalı geometrik bölmeler bulunmaktadır. Kırık parçaların birleştirilmesiyle ortaya çıkan durum, ne yazık ki, ele geçen örneğin, bütüne nasıl tamamlandığı konusuna açıklık getirememektedir¹³; buna karşılık, her iki yan kenarı üzerinde mevcut bir ayrıntıya bakılarak, yine de bir tahminde bulunma imkani vardır.

Buna göre, her iki kısa kenarının şevli olması, sözkonusu örneğin, özgününde de, şimdiki genişliğinde olduğunu gösterir. Her ne kadar, bugün kırık durumdaki uzun kenarlar boyunca ilerleyen boyalı geometrik kompozisyonlara bakarak, genişliği hakkında bir varsayımda bulunmak mümkün değilse de, yine de karşımızdaki örneğin, dikdörtgen bir pano halinde tasaranmış olabileceği göz önüne getirilebilir. Eğer bu doğruya, bunun, -ihtimal yan yana sıralanan birkaç boyalı alçı panodan oluşan bir duvar kaplamasının parçası olduğu söylenebilir.

Alanya Kalesi'ndeki Selçuklu Sarayı'nın bir bölümünde ortaya çıkartılan kısıtlı sayıda alçıların, Konya'daki Alâeddin Köşkü ile Kubadâbâd ve Felekâbâd Sarayı gibi Selçuklu Dönemi'nin diğer sivil yapılarında bulunmuş kimi örneklerle benzer işçilik, teknik ve bezeme özellikleri göstermesi, anılan parçaların aynı bütünüń uzantıları olduğunu ve muhtemelen Saray teşkilâtına bağlı bir usta grubunun aynı kalıplarla üretim yaptığını ortaya koymaktadır.

Ne yazık ki, kazı çalışmaları sırasında hayli tahrip olmuş vaziyette ele geçen bu alçı örneklerini, vakityle içinde yer aldıkları mimari ortam ile birlikte hayal etmek imkânından mahrumuz. Her ne kadar, İçkale'deki Selçuklu Sarayı'nın güney-doğu köşesinde yer alan ve doğrudan Sultan'ın kullanımına tahsis edilmiş olduğunu düşündüğümüz odaya bitişik XIV ve XV no.'lu mekanlarda (Res. 14) bulunmuş olsalar da, belli ki, bu mekânarda kullanılmamışlardır. Diğer buluntularla birlikte değerlendirildiklerinde, sözkonusu alçıların, vakityle her iki mekânın üstünde yükseldiği anlaşılan bir "seyir köşkü"ne ait olduklarına şüphe yoktur¹⁴ (Res. 22). Öyle anlaşılıyor ki, köşkün yıkılması sırasında, çini, cam ve alçı malzemeyle oluşturulmuş dekoratif duvar kaplamaları da, "seyir köşkü"nü taşıyan alt katlara düşerek tahrip olmuştur; bu zengin malzemenin önemlice bir kısmının ise, taşıyıcı alt kat duvarlarının dışına ve yakın çevreye dağılarak zamanla bütünüyle ortadan kalktığı tahmin edilebilir.

Büyük Saray'da ortaya çıkartılan alçı dolabın kemer köşeliklerindeki gibi figürlü bir köşe parçası olduğunu düşündür. Bk.: R. Arik, Kubad Abad, Selçuklu Saray ve Çinileri (2000) 39, 177.

¹² Şimdide kadar, sadece, Konya-Karatay Çini Eserler Müzesi'nde 2520 ve 2521 envanter numarasında kayıtlı iki bordür parçasında kırmızı boya kullanıldığı görülmektedir. Bk.: M. Çeken, Konya Karatay Çini Eserler Müzesi'ndeki Alçılar (Yayınlanmamış Lisans Tezi Ankara 1995) 128, 144 Res. 110, 131.

¹³ Fakat düzenlemenin karakterine bakılarak, yine de, bütün yüzey boyunca sürekli aynı şekilde tekrarlanan kapalı bir geometrik kompozisyon olduğu göz önüne getirilebilir.

¹⁴ Sarayın mimarisinde de gözlemlenebilen yapı evrelerine bakılırsa, bu husus, sözkonusu alçıların da, sarayın inşaattından sonra ve yine Selçuklu Dönemi'ndeki ikinci kullanımı aşamasına işaret eden tadilat ve eklenmeler sırasında yapılmış oldukları anlamına gelir. Sarayın inşaatı ve yapı aşamalarına ilişkin restitütif tespitlerimiz, yakın bir tarihte yayınlanması planlanan kazı çalışmaları kitabında ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

Abstract

Some Observations on the Stucco Decorative Fragments Uncovered in the Alanya-Seljukid Palace Excavations

There are few stucco samples dating back to the Seljukid era. A majority of such decorative fragments were discovered in some palaces and kiosks such as Konya, Kubadabâd, Felekabâd and Delice. On the other hand, it is understood that a significant part of the religious buildings of the Seljuk era were decorated with rich stucco revetments designing as a wall-painting and also architectural or structural elements such as the mihrabs, shelves, cupboards, window frames, lattices and sarcophagus.

During the archaeological excavations at the Citadel of Alanya, a remarkable group of the stucco decorative fragments belonging to the Seljukid Palace were uncovered in remains at the south-eastern corner of the Inner Castle. These fragments have some unique details enlightening us about 13th century practices and production methods.

The most populated group among the findings was the border fragments produced using molding technique. One can say that, together with the stucco concave molding fragments found during the excavations, both decorative elements possibly belonged to adjoined stucco cupboards.

We can assume that a fragment in the second group of examples resembling lattice-work was completed to the whole in the form of a *cross*; it is possible that this example is one of the grids used in the railings of the *belvedere* of the Seljukid Palace.

One of the most remarkable findings is the third group examples. All of these are corner pieces. It can be understood that they were engraved embossed floral motifs and with the combination of palmette-rumî samples using the leaned surface deep carving technique and possibly wood-carved female molds during their production.

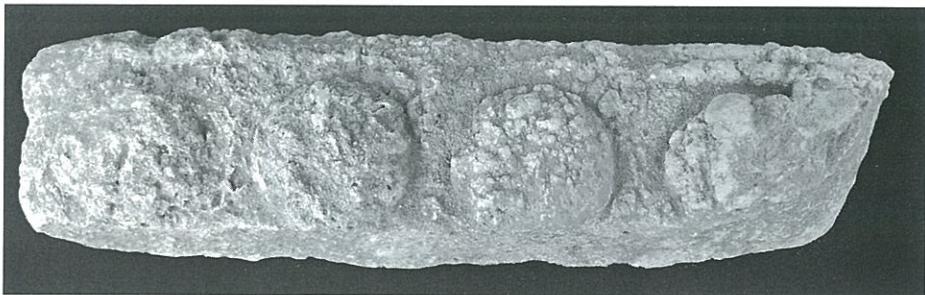
There are curved surfaces made up to a circle in all of the corner pieces. Obviously, the middle section of stucco panels was empty when they were made up to the whole. Considering the vertical cross-sections of all samples, a thin groove is apparent in the inner walls of concave surfaces. This also explains the use of coloured found together with stucco fragments during the excavations. We understand that there were coloured found in the same archaeological area, are 3 mm thick on the sides and cambered in the middle of the each stucco panel. On the other hand, it is clearly that the mortar remains on the back surfaces of these panels reveal that they were mounted on the walls. However, one cannot think that the entire wall surface was decorated using such an application; that they were found together with tiles during the excavations brings into mind that they were possibly

used as a border lined in one row along the upper side of the tile revetments in the form of star-cross combination.

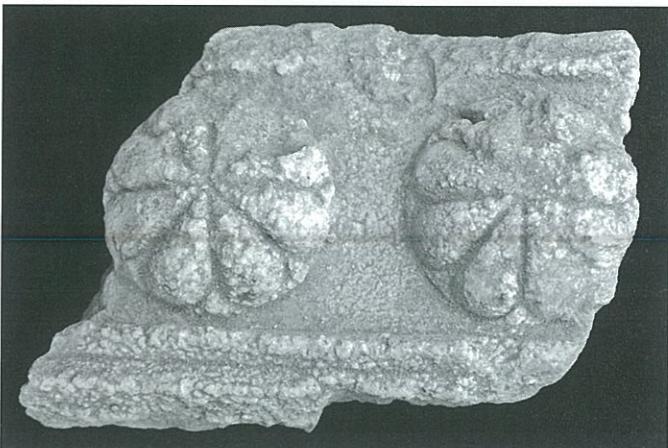
Most remarkable pieces among the other items found during the excavations, undoubtedly, is a group of painted stucco fragments seen in very few samples in the Seljukid era.

A geometric layout created using sliced rosette motifs is seen on an example made up of several broken pieces; with T-shaped geometric divisions, inner parts painted to red, between the rosettes. One can say that these examples possibly belonged to a wall revetments formed of several painted stucco panels lined adjoined to one another.

Unfortunately, it is impossible to imagine these stucco fragments found in a very damaged condition during the excavation together with the original architectural context they were once inside. Although they were found at rooms XIV and XV during the excavations, apparently they were not used in same places. Considered together with the other findings, it is doubtless that the stucco decorative fragments belonged to the *belvedere* of the Seljukid Palace. Obviously, the decorative wall revetments created together with tile, glass and stucco materials have also fell onto the lower floor rooms carrying the kiosk and were damaged during the demolition. It won't be hard to imagine that an important part of this rich material scattered out of the Inner Castle walls and to the near vicinity and diminished over time.



Res. 1
Alçı bordür
parçası



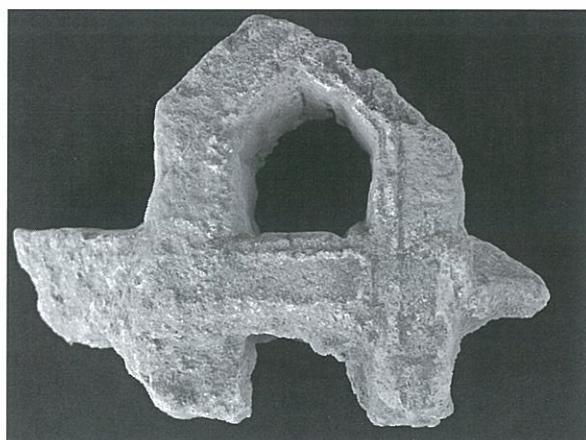
Res. 2
Alçı bordür parçası



Res. 3
İçbükey profilli
kufî yazılı silme



Res. 4
Alçı bordür ve
neshî yazılı silme



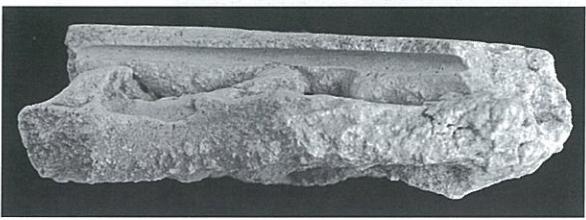
Res. 5
Alçı şebeke parçası



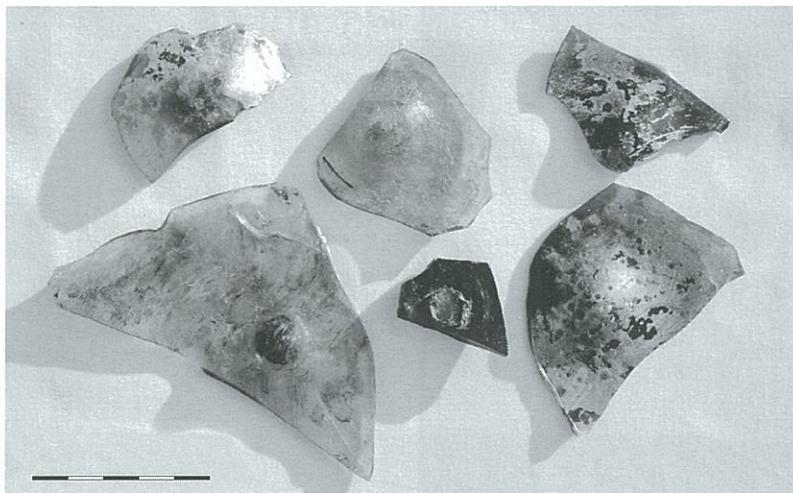
Res. 6
Alçı köşebent parçaları



Res. 7
Alçı köşebent parçası



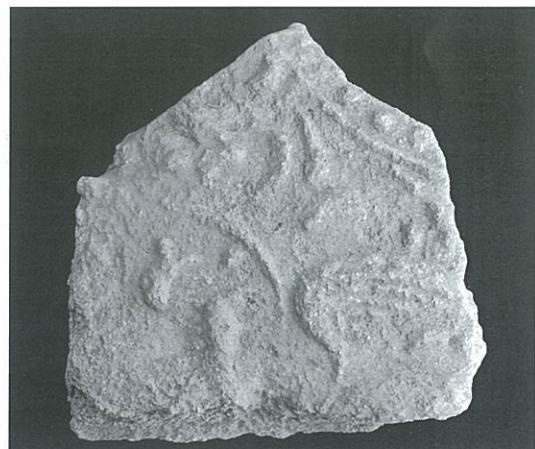
Res. 8
Alçı köşebent
parçasındaki yiv



Res. 9 XIV ve XV no.'lu mekânlardaki cam buluntular



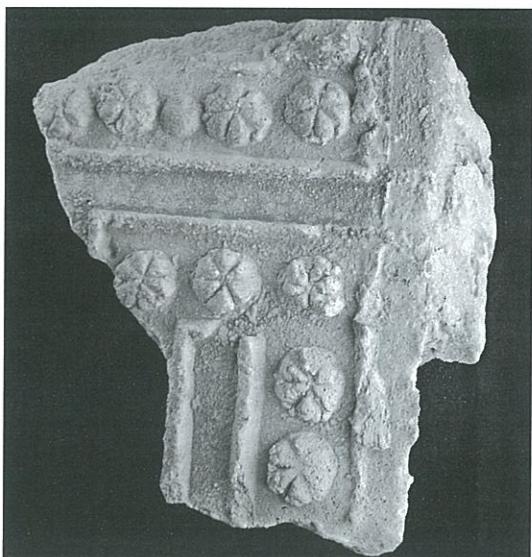
Res. 10 Çapı tayin edilebilen dairesel cam örneği



Res. 11 Figürlü (?) alçı parçası



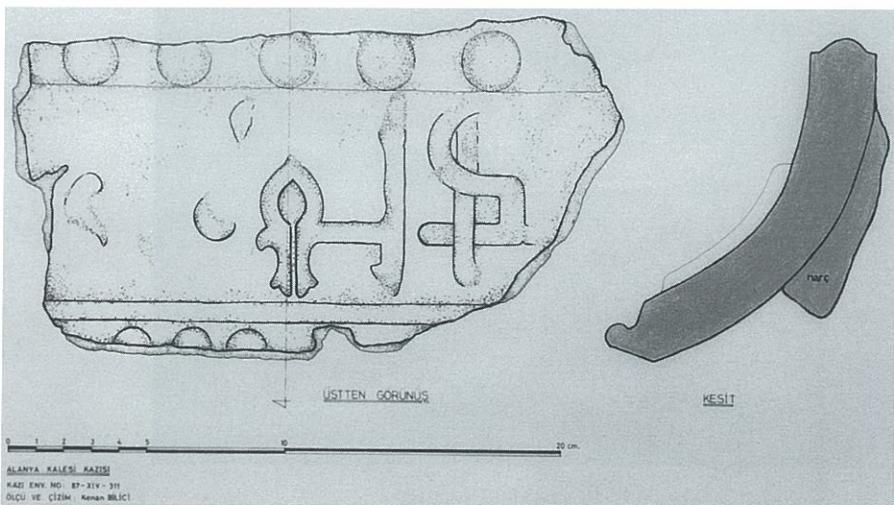
Res. 12 Boyalı alçı kaplama



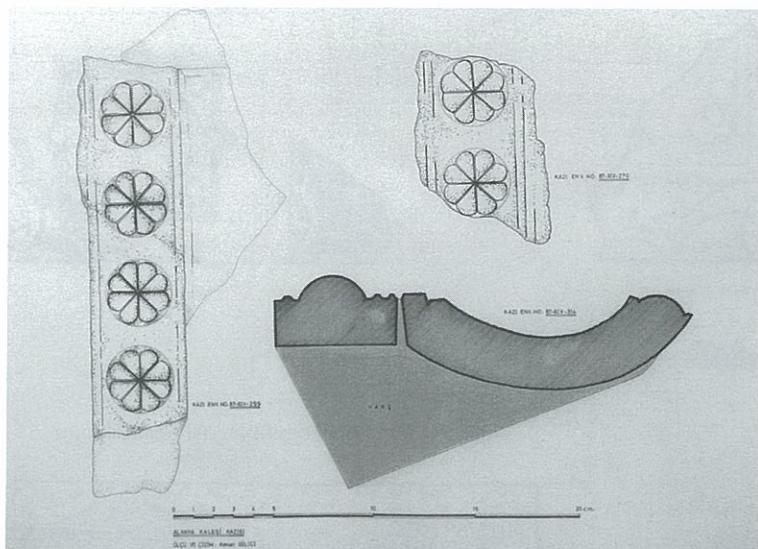
Res. 13
Boyalı alçı kaplama
parçası



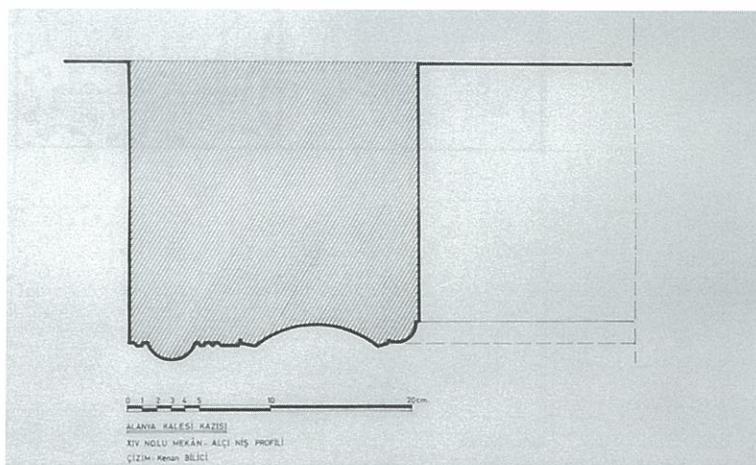
Res. 14
Selçuklu Sarayı'nda
XIV ve XV no.'lu
mekanların sur
dışından görünümü



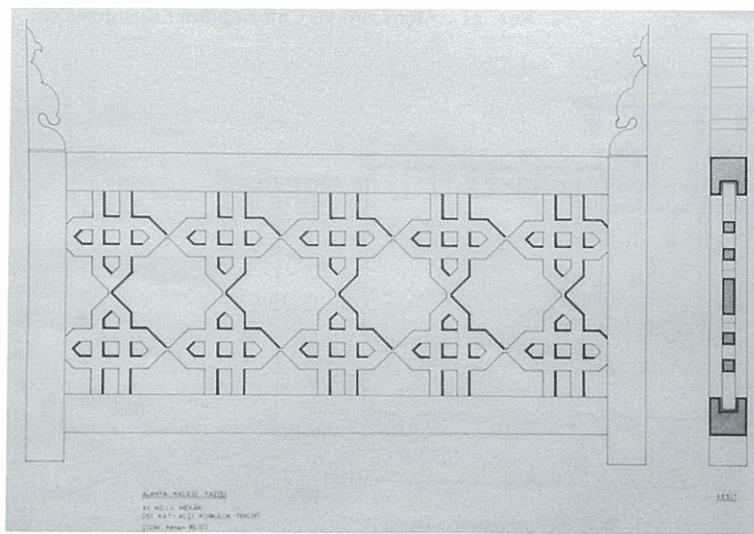
Res. 15
İçbükey profilli
silme ve kesiti



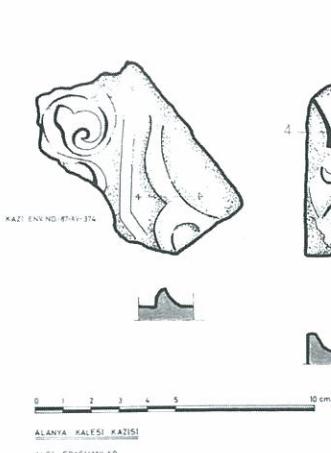
Res. 16
Bordür ve içbükey profilli silmenin restitüsüyonu



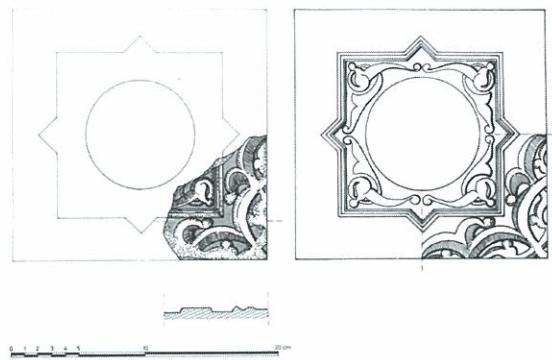
Res. 17
Alçı dolap nişi çerçeve profili restitüsyonu



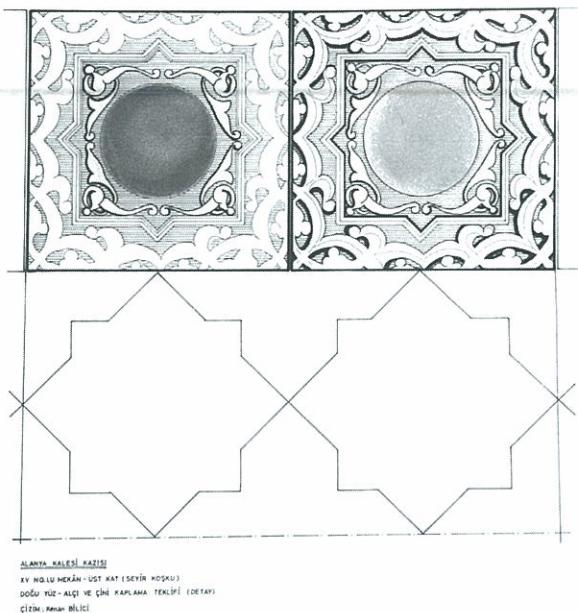
Res. 18
Alçı korkuluk restitüsyonu



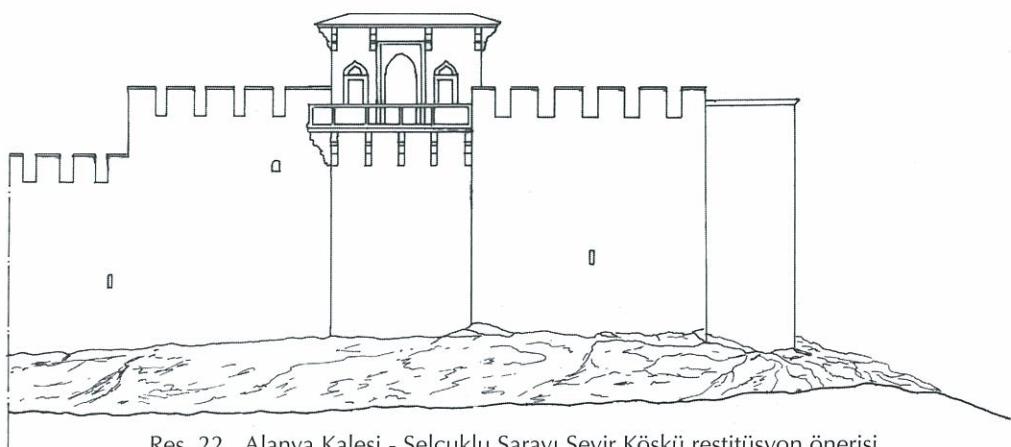
Res. 19 Alçı köşebent parçaları



Res. 20 Alçı köşebent parçası restitüsüyonu



Res. 21 Alçı-Cam ve Çini Kaplama Restitüsüyonu



Res. 22 Alanya Kalesi - Selçuklu Sarayı Seyir Köşkü restitüsüyon önerisi